

освободи българския народъ. Спрѣчкалъ се съ одесци и за крайнитѣ цѣли на българското движение, което не търси помошъ отъ деспотитѣ, а отъ поробенитѣ народи и отъ искреннитѣ патриоти. Одесци, които давали главата си за царя (деспота), видѣли, че влѣкъ е влѣзналъ въ кошарата имъ. Освѣнъ това, българскиятъ професионаленъ революционеръ прибръздалъ да хвърли нѣколко оstri думи върху руската държава. Спомнилъ си той за нѣкогашнитѣ години, за младата и хубава ученическа възрастъ, за първата борба съ подпоритѣ на деспота, и изрѣкалъ наново своето проклятие противъ единъ режимъ, който билъ дубликатъ на турския режимъ. Одесци, които мислѣли, че българскиятъ революционеръ ще да е безъ характеръ и безъ гръбнакъ, каквито били тѣ, се поотдръпнали. Тѣ искали вър-

(Т.) Бѣлградъ, 21. августъ 1875.

Христо Ботйовъ, Калеа Сербанъ Вода 117.
Букурещъ.

Колко(то) можете бързо се върнете. За единъ отъ ортацитѣ стоката е готова да се разправи. Пари пешинъ и цѣната добра. Наредете дюкянитѣ кждѣ ще се смѣсти, само бързайте. Постарайте се, пострадвамъ, до дѣто не сж(се) попишманиле, отговорете тозъ часъ.

Иванъ Сапуновъ.

Долното писмо пѣкъ, на което даваме и факсимиile въ началото на книгата, рисува положението още отъ първите дни на 1875. година:

Сяровъ!

Пакетътъ, когото извадихме съ тебе отъ пощата още не билъ пристигналъ въ Русчукъ. Иди, моля ти се, у Киселова и попитай Ставря, каква е работата. Не е ли щѣль да го вземе турчинътъ или не сж му го дала? Блжковъ пише, че нѣколко пѫти изпровождалъ блажниятъ да го иска. — Вижъ дано направиши нѣщо съ билетитѣ дордѣто си тамъ. — Поздравлявамъ те.

Хр. Ботйовъ.

25/2 Бук. 1875.

Въ прѣдпослѣдния документъ, както и въ писмото на Ботйовъ до Хр. Сяровъ, се говори за оржжие. Подъ името „блажниятъ“ се разбира лице (турчинъ), което е служвало на нашите.